

तपसःप्रयोजनमाह लोकेति ॥ १६ ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामादिरंतश्चकेशवेत्यस्यार्थः क्षेत्रं महाभूतान्यहंकारोबुद्धिरव्यक्तमेव च इंद्रियाणि दशैकं च पंच चेंद्रियगोचराः इच्छाद्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतनाधृतिः एतत् क्षेत्रमिति भगवता व्याख्यातं कोशपंचकात्मकं तज्ज्ञः तत्प्रकाशकः अंतरात्मेत्यर्थः सर्वभूतानां सर्वेषां वियदादीनां जरायुजादीनां च जीवानामादिः परमकारणं अंतःलयस्थानं रजतस्येव शुक्तिः अवांतरकारणानाम विद्याकामकर्मादीनां क्षेत्रमध्ये अव्यक्तेच्छादिपदैरुपात्तत्वात् एतेन प्रपंचस्य मिथ्यात्वाजीवपरयोरैक्याच्चाद्वैतं कृष्णतत्त्वमुक्तं ॥ १७ ॥ भौमं भूमिपुत्रं प्रथमोत्पादितं सर्वभूतानां प्रथमेन अहंकारेण उत्पादितं भूतादि

आतिष्ठस्त्वमथैकेन पादेन नियमस्थितः ॥ लोकप्रवृत्तिहेतोस्त्वमिति व्यासो ममाब्रवीत् ॥ १६ ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामादिरंतश्चकेशव ॥ निधानंतपसां कृष्णयज्ञस्त्वं च सनातनः ॥ १७ ॥ निहत्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले ॥ प्रथमोत्पादितं कृष्णमेध्यमश्वमवास्तृजः ॥ १८ ॥ कृत्वा तत्कर्म लोकानामृषभः सर्वलोकजित् ॥ अवधीस्त्वं रणे सर्वान्समेतान् दैत्यदानवान् ॥ १९ ॥ ततः सर्वेश्वरत्वं च संप्रदायशचीपते ॥ मानुषेषु महाबाहो प्रादुर्भूतोसि केशव ॥ २० ॥ सत्त्वं नारायणो भूत्वा हरिरासीः परंतप ॥ ब्रह्मासोमश्च सूर्यश्च धर्मो धातायमोऽनलः ॥ २१ ॥ वायुर्वैश्रवणोरुद्रः कालः खं पृथिवी दिशः ॥ अजश्चराचरगुरुः सृष्टात्वं पुरुषोत्तम ॥ २२ ॥ परायणं देवमूर्धा क्रतुभिर्मधुसूदन ॥ अयजो भूरितेजो वै कृष्णचैत्ररथेवने ॥ २३ ॥ शतं शतसहस्राणि सुवर्णस्य जनार्दन ॥ एकैकस्मिंस्तदायज्ञे परिपूर्णानि भागशः ॥ २४ ॥ अदितेरपि पुत्रत्वमेत्ययादवनंदन ॥ त्वं विष्णुरिति विख्यात इन्द्रादवरजो विभुः ॥ २५ ॥ शिशुर्भूत्वा दिवं खं च पृथिवीं च परंतप ॥ त्रिभिर्विक्रमणैः कृष्णक्रांतवानसितेजसा ॥ २६ ॥ संप्राप्य दिवमाकाशमादित्यस्यंदने स्थितः ॥ अत्यरोचश्च भूतात्मन भास्करं स्वेन तेजसा ॥ २७ ॥ प्रादुर्भावं सहस्रेषु तेषु तेषु त्वया विभो ॥ अधर्मरुचयः कृष्णनिहताः शतशोऽसुराः ॥ २८ ॥ सादितामौरवाः पाशानि सुंदनरकोहतौ ॥ कृतः क्षेमः पुनः पंथाः पुरं प्राग्योतिषं प्रति ॥ २९ ॥ जारूथ्यामाहुतिः काथः शिशुपालो जनैः सह ॥ जरासंधश्च शौव्यश्च शतधन्वा च निर्जितः ॥ ३० ॥

रहंकार इति प्रसिद्धं मेध्यं यज्ञियं ॥ १८ ॥ तत्कर्म अश्वोत्सर्गार्थं ॥ १९ ॥ २० ॥ सः त्वं क्षेत्रज्ञः शुद्धचिन्मात्रः भूस्थानीयः सन्नारायणः नरेण परमात्मना सृष्टं नारं स्थूलसूक्ष्मकारणरूपं उपाधि त्रयंत देवअयनं वासस्थानं यस्य स तथा वृक्षांकुरबीजस्थानीयविराट्सूत्रांतर्यामिरूपो भूत्वा हरिः परिणतबीजसहस्रगर्भफलस्थानीयः सांबमूर्तिः आसीः ईषत्प्रकफलोपमाश्च ब्रह्मादयस्त्वमेव ॥ २१ ॥ हे पुरुषोत्तम उक्तेभ्यो बीजादिस्थानीयेभ्यो उत्तमभूस्थानीयनिर्विशेषचिन्मात्ररूप अजो विष्णुः चराचरगुरुः रुद्रः सृष्टादक्षप्रजापत्यादिः ॥ २२ ॥ परायणं सर्वोत्कृष्टं प्राप्य देवमूर्धा देवश्रेष्ठः क्रतुभिरयज इत्यन्वयः अधृष्य इति पाठे त्वयज इत्यध्याहारः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ संप्राप्य सम्यक् व्याप्य आदित्यस्यंदने सूर्यदेहे भास्करमंडलाभिमानिनं जीवं ॥ २७ ॥ २८ ॥ सादिताः छिन्नाः मौरवाः आंत्रतंति मयाः मुरवेष्टने अस्मादौणादिके उक्प्रत्ययेतद्धितः मौर्वीशब्दोप्यत एव मध्यमस्वरलोपेन निष्पन्नः ॥ २९ ॥ जारूथ्यां नगर्यां ॥ ३० ॥